

jfr. § 15, Staldrum med Tilbehør, jfr. §§ 18 og 19, samt Rum til Værksteder, Magasiner, Depoter m. v.

I de ældre mellem Indenrigsministeriet og Krigsministeriet paa den ene Side og forskellige Garnisonskøbstæders Byraad paa den anden Side afsluttede Overenskomster angaaende Opførelse og Benyttelse af kommunale Kaserneetablissementer er det som Følge heraf fastsat, at Købstæderne foruden at sørge for Vedligeholdelse af de paagældende Bygninger med deres faste Tilbehør og at udrede de paa Bygninger og Grund hvilende Skatter og Afgifter i det i de foran citerede Bestemmelser foreskrevne Omfang tillige skulde forsyne Bygningerne med løst Inventar og afholde Udgifterne ved Vedligeholdelse og Fornyelser af dette Inventar samt til Belysning og Opvarmning. Garnisonskøbstæderne varetog Administrationen af Kaserneetablissementerne, og det paahvilede dem i det hele at udrede Udgifterne ved disse, altsaa ogsaa Udgifterne til Renholdelse af Lokaler og Pladser m. v. samt de ovenfor under Gruppe 6 anførte forskellige andre Udgifter.

For at opnaa en tilfredsstillende Ordning af Garniseringsforholdene i de sjællandske Garnisonsbyer enedes Indenrigsministeriet og Krigsministeriet i 1906 om, at man skulde give de sjællandske Garnisonsbyer, der imødekom Ønsket om Opførelse af Kaserne, den Indrømmelse, at Staten overtog Administrationen af Kaserneerne og Udredelsen af de ovenfor under Gruppe 3—6 anførte Udgifter, imod at vedkommende Købstad hertil ydede et fast aarligt Beløb, og saaledes, at Indenrigsministeriet udrede, hvad der behøvedes herudover.

I Lov af 29. Marts 1924 om Indkvartering er Garnisonskøbstædernes Forpligtelser med Hensyn til Udredelse af Driftsudgifter ved de kommunale Kaserneetablissementer begrænset derhen, at det alene paahviler Købstæderne at vedligeholde Bygningerne med disses faste Tilbehør (Gruppe 1) og at udrede de paa Bygninger og Grund hvilende Skatter (Gruppe 2), medens alle øvrige Driftsudgifter afholdes af Staten, jfr. Lovens §§ 4 (Kvarterbygninger), 8 (Stalbygninger), 10 (Vagt- og Arrestlokaler, Værksteder, Magasiner, Depoter m. v.) og 11 (Sygestuer). De paa Grundlag af den ældre Indkvarteringslovgivning afsluttede Overenskomster blev imidlertid opretholdt ved § 17 i Loven af 29. Marts 1924, indtil de ophæves eller afløses af nye Overenskomster, idet det samtidig blev fastsat, at efter Forløbet af 2 Aar fra Lovens Ikrafttræden er saavel Staten som Købstaden berettiget til at forlange Overenskomsten ophævet, i hvilket Fald Forholdet mellem Staten og Købstaden er undergivet Bestemmelserne i Loven af 29. Marts 1924.

I 1932 er afsluttet nye Overenskomster mellem Indenrigsministeriet og Krigsministeriet paa den ene Side og henholdsvis Odense og Vordingborg Byraad paa den anden Side angaaende Benyttelse, Bestyrelse og Vedligeholdelse m. v. af de kommunale Kaserneetablissementer i Odense og Vordingborg, ved hvilke Overenskomsten Forholdet mellem Staten og de paagældende Købstæder er ændret i Overensstemmelse med Indkvarteringsloven af 29. Marts 1924. Overenskomsterne blev gjort gældende fra henholdsvis 1. Januar 1933 (Odenseoverenskomsten) og 1. Oktober 1932 (Vordingborgoverenskomsten).

Siden Overenskomsternes Ikrafttrædelsestidspunkter har Krigsministeriet afholdt de ovenfor under Gruppe 3—6 anførte Driftsudgifter ved de paagældende Kaserneetablissementer, saaledes at Udgifterne til Vedligeholdelse og Fornyelser af løst Inventar er afholdt endeligt af Krigsministeriet (Gruppe 3), medens de ovenfor under Gruppe 4—6 anførte Udgifter foreløbig er afholdt af Krigsministeriet under „urefunderet Tilgodehavende“.

Krigsministeriet har oplyst, at da de omhandlede Udgifter hidtil havde været Krigsministeriet ivedkommende, regnede man ikke med disse Udgifter ved den ved Lov af 31. Marts 1932 om Hærens Ordning stedfundne Fastsættelse af Hærens Budget til 24 Mill. Kr., og at man ved Fastsættelsen af nævnte Beløb forudsatte, at der af denne Sum kun skulde afholdes Udgifter, som i Forslag til Finanslov for Finansaaret 1932—33 var opført under I. Centralbestyrelsen, II. Hæren og IV. Ekstraordinære Bevillinger, jfr. Bemærkninger til § 98 i Loven om Hærens Ordning. I Henhold hertil har Krigsministeriet anmodet Indenrigsministeriet om, at de paagældende Udgifter refunderes Krigsministeriet af Indenrigsministeriet, der hidtil har udredt Statens Andel i disse Udgifter.

Indenrigsministeriet maa anse det for tvivlsomt, hvorvidt de af Krigsministeriet anførte Synspunkter maa siges at være Konsekvensen af den i Loven af 31. Marts 1935 skete Fastsættelse af Hærens Budget, men maa paa den anden Side er-